ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ

ՔԱՂԱՔ-ՄԱՐԴԱՅԻՆ ՈՒՆԻՎԵՐՍԱԼ ՏԱՐԵԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Նորին Վսեմութիւն Թագաւոր փաշա Ցակոբեան, որ Եգիպտոսի Ազգային Գաւառական Վարչութեան Պառաւարժան Ընդհանուր Ժողովին (1883 մայիս 5/17 նիստ էրաւ.) Գահիրէի եկեղեցական ընդհանուր տեսուչ ընտրուած էր։

Նորին Վսեմութիւն Թագաւոր փաշա ամեն չանք ի գործ դրաւ գործակալելու համար իրաց այս վիճակին և ուր ուրէ ի իր անմիջական գործունէութեամբն յաջողեցաւ Գեղաշնիւ Տիկին Նուպար փաշայի նախաձեռնութեամբ և Նորին Բարձրութեան Խեդիվհեանց նախագահութեամբ ու բարձր հովանաւորութեամբն ի նպաստ Գահիրէի հայ գաղթականութեան ազգային կարեւոր պիտոյից պարահանդէս մը պատրաստել, որ տեղի ունեցաւ տարեյս մարտ ամսոյ 5/17 ին։ Սոյն պարահանդիսին վ հոլթիւնն ու չքեղութիւնն, որ արդիւնք էր Նորին Վսեմութեան Թագաւոր փաշայի ամենատը աչխուժութեան, աքանչացուց նոյն իսկ օտարազգի բարձրատոհման անձնաւորութիւնքն, եւ խիստ պատուարեր եղաւ ազգին համար։

Պարահանդիսին զուտ հասոյթն եղաւ 109,158 եգիպտական ոսկի դրուշ. ոյոյ վրայ բարդելով Ն. Բարձրութեան նուպար փաշայի եւ Նորին Վսեմութեանց Թագաւոր եւ Տիգրան փաշաներու մասնաւոր նուէրներն եւ 1883 ին Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ վերանորոգութեան համար կարգելով հանգանակիչ Պատ. Մանասեանին հաւաքած գումարն, ընդ ամենն յանգեցաւ 136,273 եգիպտ. ոսկի դրի։

Ա յս գումարէն հատուցուեցաւ Մե. Պօղոս էֆ. Կարապետեանի ամբողջ պահանջքը 73.6 6 դր. մնացեալ գումարին ուրոյնաբար է վճարուիլ հանգուցեալ Կարապետ Գալֆայեանի որդւոյն՝ Մխիթան Գալֆայեանի, որ ի մայրաքաղաքս կը գտնուի, պահանջքը, որ մինչեւ տարեյս ապրիլ 15/27 բանած տոկոսով 41,883 եգիպտ. ոսկի դրի կը յանգի։ Սոյն պահանջքին վճարման համար նկրիռս առ Բարձր Սրբազնութիւն Ձեր դիմած եմ, որ Մխիթան Գալֆայեան լիազօր փոխանորդ մը կարգէ ի Գահիրէ առանձնաշնորհ համար իւր պահանջքին նոյն գումարն յայտնելով միանգամայն թէ՝ ապրիլ 15/27 էն յետոյ այլ եւս տոկոս չը պիտի վճարուի։

Սրբ. Գահիրէի ազգ. անասնի այլ եւս տոկոսաւոր պարաք չունի, ի բաց առեալ ճաքճքած 180 օսմ. ոսկւոյ պարտքն, որ անտոկոս է, եւ որ պիտի կարգադրուի անտարակոյս, միայն թէ Ազգ. Պատ. Վարչութիւնն հանի դեռ եւս ժամանակ տալ, մինչեւ որ իրաց վիճակին հնարաւոր կարգադրութիւն։

Գահիրէի ազգ. անասնին այս կերպով մէկ կողմէ 12,000 եգիպտ. ոսկի դրուշ տարեկան տոկոս վճարելու հարկէն ազատած եւ միւս կողմէ տարեկան ծախսէն 12,036 ոսկի դ. զեղչուած լինելով՝ 24,036 ոսկի գումար մը գոյացած է, որ 27,100 ոսկի բացէն զեղչելով կը մնայ անասնին բացը 3,036 ոսկի ամնման գումարը։ Սոյն անհնան բացը ոչ միայն պիտի գոցուի, երբ չինուի ազգ. ուերակ կալուածներէն մին կամ միւսը, որոց վերաբերեալ նախատարատասնան որոշումնը եղած են արդէն, այլ եւ գումար մ՝ եւս պիտի յատկանայ։ Իսկ մնացեալ գումարն որ օսմ. Պանքան գրաւած է 1883 ին բացուած ի վեր անդր յիշատակեալ հանգանակութիւնն եւս չարունակելով եւ անոնց գոյանալիք հասոյթին հետ միացուելով պիտի յատկանայ Ս. Աստուածածնի եկեղեցւոյ նորոգութեան, որ պիտի ձեռնարկուի քիչ մի ետոյ, ինչպէս որոշեալ է։

Յիշեալ պարահանդիսին առթիւ, որմէ գոյացած արդիւնքովը վերոյդրեալ ազգօգուտ կարգադրութիւններն եղան, ժողովրդական երկու ուղերձներ մատուցուեցան, մին՝ առ Ն. Բարձրութիւն Խեդիվին եւ միւսն՝ առ Ն. Ազնուութիւն ազգասէր Տիկին Նուպար փաշա, որ պատճէնն է՝

«Նորին Ազնուութիւն ազգասէր Տի-
«կին Նուպար փաշա.

«Մատագրելագ պատիւ ունին մատու-
«ցանել իրենց սրտագին շնորհակալութիւն-
«ներն առ Նորին Ազնուագոյ Մեծութիւն
«Տիկին Նուպար փաշա՝ այն ձեռնարկին
«համար, զոր Նորին Ազնուութիւն հաճե-
«ցաւ ի գործ դնել կարգադրելով ի նպաստ
«քաղաքիս ազգային կարեւոր պիտոյից՝
«տարեյս մարտ 17ի մեծ պարահանդէսն,
«որ իւր չքեղութեամբ ու վեհութեամբը
«խիստ պատուարեր եղաւ Հայ ազգին
«համար։

«Մատագրելագ կը խնդրեն որ Նորին
«Ազնուութիւն բարեհաճի չարունակել իւր
«ազգասիրական քաղցր ակնարկն առ հայ
«գաղթականութիւնն Գահիրէի, և ընդու-
«նել անոնց ջերմագին բարեմաղթութիւն-
«ներն և յաջողութիւնս օրհնութիւններ»

«5 ապրիլ 1887

Ի Գահիրէ։ (Մատրագրութիւնք)

Արժան է յիշատակել ատանօր որ անցեալ 1886 տարւոյ չրջանին մէջ չնորհիւ Նորին Բարձրութեան Նուպար փաշայի 1000 ֆէտտան հոգ Ս. Աստուածածնի եկեղեցւոյ և 500 ֆէտտան Ազգքանդրիա Ս. Պօղոս և Պետրոս եկեղեցւոյ նուիրուած է կառավարութեան կողմէ։ Սոյն հոդերը թէպէտ և մաքրուելու և կանոնաւոր ագարակի վերածուելու համար ի սկզբան բաւական ծախս կը կարօտին, այլ սակայն ի վերջոյ տարեկան պատուական գումար մը հասոյթ բերել կը խոստանան։

Հարկ է խոստանալ որ թէ՛ Գահիրէի անտուկին եկեղեցական վիճակի բարւոքումն, թէ՛ կալուածոց վերաբերեալ գանգատ ինդրոց հետզհետէ լուծումն և թէ՛ Ս. Աստուածածնի եկեղեցւոյ վերանորոգութեան ձեռնարկի յաջողութիւնը Նորին Վսեմութեան Թագաւոր փաշայի մասնաւոր աշխատութեան եւ ազգասիրական ջանից արդիւնքն եղած են և պիտի լինին։ Գահիրէի ազգային գործոց վիճակն այն նախանձելի դրութեան պիտի հասնի անչուշտ շնորհիւ Նորին Վսեմութեան, [illegible] որ Նորին Վսեմութեան մասնաւոր խնամատարութեան արդիւնքն է։

Ակնկալուց չեմ համարիր յիշել որ Ս. Զատկի օրերուն վնասուարական յանցանօք մէջ տղոյ ինկած Գահիրէի Բարեգործական Պատուարժան Ընկերութիւնն ալ 130 եգիպտական ոսկի նպաստով Ներսէհեան ազգային երիտասարդաց Միութեան։ Բարեգործական ընկերութեան այն նպաստն ազգային անասնին անձուկ կացութեան առթիւ ազգասիրական գործի գործ մ՝ էր, զոր ամենայն սրտով փութալով կատարել, որով դիւրացաւ ազգային վարժարանին վեցամսեայ մնատկտարութիւնն, որով և ազգային կրթական գործոյն ծանրագնիռ մը մեղմացաւ։

Այս միութեայ չրջանին մէջ այլ ազգային հանրական ինդիրներէն զատ կարգ մ՝ ազգային մասնաւոր ինդիր եր՝ ինչպէս են ժառանգական կնճռոտից ինդիրներ ուշադրութեան առնո եցան և Ա.-Ա.-Լ.-Բ.-Ա.-Ն.-Ի.-Ն. Ը.-Ն.-Ե.-Ր.-Ն.-Ի.-Ն. Ա.-Ն.-Ի.-Ն. կարգ մը ժառանգական ինդիրներ լուծուելով ատարեցան, կարգ մը մասամբ լուծուեցան եւ կարգ մ՝ալ դեռ ինդրոց կարգի մէջ են։

Ատանց այլ եւս մանրամասնելու պիտ և այլ մասնական և անհատական ինդրոց կարգագրութիւնն ու լուծումը, կը վերջացնեմ զսոյն համառօտ տեղեկագիր, վստահ լինելով որ Ձեր Բարձր Սրբազնութիւնն եւ Պատկառելի Խառն Ժողովն նեղովամիտ կը լինի մէկ տարուան ժամանակամիջոցի մէջ այսչափ լինչ գործուելուն համար։

Կարելի էր, Սրբազան Տէր, թերեւս քան զայս աւելին գործել, չներեցին սակայն դժուարին պարագայներ, որք գրեթէ անընդհատ տեղի ունեցան, զորոց այժմէն իսօրիլ աւելորդ կը համարիմ եւ անօգուտ։

Մնամ ազօթակից

Աւագնորգ Հայոց եկեղեցոյ

ՄՈՍԹԷՈՍ ԵՊԻՍԿ. ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ

27 Մայիս 1887

Ի Կ. Պոլիս

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԼՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԻՒ ՍԿԶԲՈՒՆԷ ՄԻՆՉԵՒ ՄԵՐ ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Ինչպէս բանիցս յիշուցինք, Վիէննայի Մխիթարեան Հարց միաբանութիւնը ապրելոյն սկիզբէն սկսած է հրատարակել «Բազմավէպ, Ազգասիրական և Արուեստագիտական» ամսաթերթ մը ՀԱՆԴԷՍ ԱՄՍՕՐԵԱՅ վերնագրով։ Եթէ առաջին օրէն չը յայտնեցինք մեր կարծիքն այս հրատարակութեան վրայ, պատճառն այն էր թէ, — պէտք է ըսել անկեղծօրէն — վիէննայի Մխիթարեան Հայերէն կ՝ապատեղինք ամսաթերթի աւելի ճոխ եւ աւելի ընտիր պարունակութեամբ։ Այժմ որ քանի մը թիւերէ ի վեր Հանդէս Ամսօրեայն լիովին պատիւ կը բերէ իւր հրատարակիչոց, կը վստահանք մեր խընդակցութիւնն յայտնել Վիէննայի Մխիթարեան Հարց որք մեզ կը ներկայեն հրատարակութիւն մը ծայրէ ի ծայր խնամեալ եւ լի առաջնակարգ յօդուածներով։ Վերջին թիւը մանաւանդ լաւ օրինակ մ՝է իւր տեսակին մէջ, մեծ մասամբ նուիրուած մեր պատմութեան եւ գրականութեան քննութեան եւ ուսումնասիրութեան։ Գոհացում մը տալու համար այդ ամսաթերթին հարեւան պարտականութեան վրայ, ի տարեկ ի՝արտատպենք առաջին մասն պատմական մասնակարտիս և Հղբրտ քննութեան մը հայ լրագրութեան պատմութեան վրայ — խոստանալով նոյնպէս յետ հետ արտատպել երիչ ընտիր յօդուած մը Ռուսահայոց աննման նշանաւոր գրագիտներէն, Ռափայէլ Պատկանեանի վրայ։

* * *

Ո՛րը, ե՛րբ և որմէ՞ եղած է սկիզբն ազգային լրագրութեան. խնդիր հետաքրքրական և ցանկալի. եթէ ցայսօր շատ քաղաքներ կը կռուին իրարու հետ՝ գՀմիւրնա իրենց ծոցէն ծնած ցոլցընելու, նոյնպէս մեր մէջ ալ քանի մը քաղաք կ՝երեւայ Հէ իրարու հետ կը մրցին հայ լրագրութեան անդրանկութեան իրաւունքը կորզելու։

Եւ շատ՝ անծանօթ բոլորովին Ազգասէրի մը գոյութեան, առաջին հայ լրագիրը կը ճանչնայ Դպրոց Բիւզանդեան երկշաբաթաթերթերին, որ 1812ին Վիէննոյի սկսաւ։ Պատուելի Հայերէն Դպրոցն՝ (երես 470) «Հայերէն պարբերական ըզրաւածոց մէջ, կ՝ըսէ, առաջին կընան սեպուիլ Ժամանակի կարգաւ Տաեէբրոնեան կոչուած տետրակներն, որք 1799—1802 տարիներուն մէջ հրատարակուած են ի Վիէննոյի։ Հայկեան Մաթեմատեան առաջին ազգային լրագիրը կը ճանչնայ Ազգասէրը, թէեւ ծընդեգեան տեղը կը սիալի։ Եւ արդարեւ ազգիս անդրանիկ լրագիրն (1) է աներկբայ՝

1. ՕԳՈՒՍՏՈՍ

Ամսաթերթ, Մադրաս, 1794—1796։ Խմբ. Տէր Գաբրիէլ Քահանայ Շմաւոնեան Շիրազցիւ Տալ Տ. Գաբ. Քահ. Շմաւոնեան։

Ինչպէս որ յոյն գրականութեան յառաջադէմ լոյսն (Հումերոս) արեւելեան գաղթականութենէ ծագեցաւ, նոյնպէս հայ լրագրութեան արշալոյսն Արեւելեան Հնդկաստանի Մադրաս (2) քաղաքէն է, Իրաւամբ Աբգար Դպիրն հայ ապագրութեան հեղինակ կը համարուի, և յետ Ս. Մեսրոպայ առաջին տածիչ հայ գրականութեան, Նոյնպես պէտք է իրաւամբ դՏ. Գաբրիէլն Շմաւոնեան ազգային լրագրութեան հեղինակ և առաջին անձնաւորէ դիւցազն հիմարիլ, Թէեւ իւր ձեռնարկութիւնը լրագրութեան մասագածին մանկութեան տակր հասակին մէջ հաղիւ կրցաւ երեք տարի ապրիլ, — անչուշտ իւր գաւառական անձուկ չրջանն՝ ուր կը յածէր, և ազգին անբերեալ և անուսում վիճակը զսոյն կը պահանջէր,— սակայն եղաւ սկիզբն և հիմն հայ լրագրութեան չնուազողն՝ զոր կրնանք համեմատաբար յաղթ անուանել և ազգային լրագրութեան գաղափարն առաջին անգամ նկարեց հայ մտաց մէջ, Այս ձեռնարկութիւնն առանց ազդեցութեան չմնաց հնդկահայ գաղթականութեան յաղորդ տարբերու գրականութեան։

Աղբաբ գրաքար ամսաթերթն սկսաւ 1794 Յուլիս (Թերայ) ամսոյն, եւ իւրաքանչիւր ամսոյն վերջը կը հրատարակուէր։ Բովանդակութիւնն էր նոյն ամսոյն մէջ հանդիպած դէպքերը, թէեւ չինք տեսած այս ցանկալի թերթը, սակայն որչափ նոյն իսկ Շմաւոնեանին խօսքերէն (3) կ՝երեւցուի, արեւելքի ժամանակ և այն առաջին անգամ հրատարակուելոյն ալ՝ շատ յօրինուածական և գիտական լրագիր մը կ՝երեւայ, Ահաւասիկ խմբագրին խօսքերը։

«Նկատելով եթէ զօժանդակութիւն
«տպարանին, և եթէ բարեպէս յառաջ
«երկեան ուսումնատիրաց, յարմար վար-
«կայ նուիրել առաջի ձերումդ ազգա-
«սիրութեան զխոկմունս նարդենիս.
«այսինքն տպեցմամբ ի լոյս ածել ըզ-
«տետրակ մի յամենայնումն վերջնոց ամ-
«սոյ, անուանեալ Ազգ աբգէզ. յորմէ ի-
«մացումն լինելոց է ընթերցողաց, ծայ-
«րաքաղ անցքն նոյնոյ ամսոյ, եթէ ի
«զանազան կազմածոց, եթէ ի զանազան
«քարտիսաց և եթէ այլոց զանազան
«տարեր ի՝արտատպենք առաջին մասն պատմական մասնակարտիս և Հղբրտ քննութեան մը հայ լրագրութեան պատմութեան վրայ — խոստանալով նոյնպէս յետ հետ արտատպել երիչ ընտիր յօդուած մը Ռուսահայոց աննման նշանաւոր գրագիտներէն, Ռափայէլ Պատկանեանի վրայ։

* * *

Ո՛րը, ե՛րբ և որմէ՞ եղած է սկիզբն ազգային լրագրութեան. խնդիր հետաքրքրական և ցանկալի. եթէ ցայսօր շատ քաղաքներ կը կռուին իրարու հետ՝ գՀմիւրնա իրենց ծոցէն ծնած ցոլցընելու, նոյնպէս մեր մէջ ալ քանի մը քաղաք կ՝երեւայ Հէ իրարու հետ կը մրցին հայ լրագրութեան անդրանկութեան իրաւունքը կորզելու։

Եւ շատ՝ անծանօթ բոլորովին Ազգասէրի մը գոյութեան, առաջին հայ լրագիրը կը ճանչնայ Դպրոց Բիւզանդեան երկշաբաթաթերթերին, որ 1812ին Վիէննոյի սկսաւ։ Պատուելի Հայերէն Դպրոցն՝ (երես 470) «Հայերէն պարբերական ըզրաւածոց մէջ, կ՝ըսէ, առաջին կընան սեպուիլ Ժամանակի կարգաւ Տաեէբրոնեան կոչուած տետրակներն, որք 1799—1802 տարիներուն մէջ հրատարակուած են ի Վիէննոյի։ Հայկեան Մաթեմատեան առաջին ազգային լրագիրը կը ճանչնայ Ազգասէրը, թէեւ ծընդեգեան տեղը կը սիալի։ Եւ արդարեւ ազգիս անդրանիկ լրագիրն (1) է աներկբայ՝

1. ՕԳՈՒՍՏՈՍ

Ամսաթերթ, Մադրաս, 1794—1796։ Խմբ. Տէր Գաբրիէլ Քահանայ Շմաւոնեան Շիրազցիւ Տալ Տ. Գաբ. Քահ. Շմաւոնեան։

Ինչպէս որ յոյն գրականութեան յառաջադէմ լոյսն (Հումերոս) արեւելեան գաղթականութենէ ծագեցաւ, նոյնպէս հայ լրագրութեան արշալոյսն Արեւելեան Հնդկաստանի Մադրաս (2) քաղաքէն է, Իրաւամբ Աբգար Դպիրն հայ ապագրութեան հեղինակ կը համարուի, և յետ Ս. Մեսրոպայ առաջին տածիչ հայ գրականութեան, Նոյնպես պէտք է իրաւամբ դՏ. Գաբրիէլն Շմաւոնեան ազգային լրագրութեան հեղինակ և առաջին անձնաւորէ դիւցազն հիմարիլ, Թէեւ իւր ձեռնարկութիւնը լրագրութեան մասագածին մանկութեան տակր հասակին մէջ հաղիւ կրցաւ երեք տարի ապրիլ, — անչուշտ իւր գաւառական անձուկ չրջանն՝ ուր կը յածէր, և ազգին անբերեալ և անուսում վիճակը զսոյն կը պահանջէր,— սակայն եղաւ սկիզբն և հիմն հայ լրագրութեան չնուազողն՝ զոր կրնանք համեմատաբար յաղթ անուանել և ազգային լրագրութեան գաղափարն առաջին անգամ նկարեց հայ մտաց մէջ, Այս ձեռնարկութիւնն առանց ազդեցութեան չմնաց հնդկահայ գաղթականութեան յաղորդ տարբերու գրականութեան։

Աղբաբ գրաքար ամսաթերթն սկսաւ 1794 Յուլիս (Թերայ) ամսոյն, եւ իւրաքանչիւր ամսոյն վերջը կը հրատարակուէր։ Բովանդակութիւնն էր նոյն ամսոյն մէջ հանդիպած դէպքերը, թէեւ չինք տեսած այս ցանկալի թերթը, սակայն որչափ նոյն իսկ Շմաւոնեանին խօսքերէն (3) կ՝երեւցուի, արեւելքի ժամանակ և այն առաջին անգամ հրատարակուելոյն ալ՝ շատ յօրինուածական և գիտական լրագիր մը կ՝երեւայ, Ահաւասիկ խմբագրին խօսքերը։

«Նկատելով եթէ զօժանդակութիւն
«տպարանին, և եթէ բարեպէս յառաջ
«երկեան ուսումնատիրաց, յարմար վար-
«կայ նուիրել առաջի ձերումդ ազգա-
«սիրութեան զխոկմունս նարդենիս.
«այսինքն տպեցմամբ ի լոյս ածել ըզ-
«տետրակ մի յամենայնումն վերջնոց ամ-
«սոյ, անուանեալ Ազգ աբգէզ. յորմէ ի-
«մացումն լինելոց է ընթերցողաց, ծայ-
«րաքաղ անցքն նոյնոյ ամսոյ, եթէ ի
«զանազան կազմածոց, եթէ ի զանազան
«քարտիսաց և եթէ այլոց զանազան

(1) Հոս անցողակի կ՝ուզենք մատնիլ ընել, որ հայ ապագրութեան գիւտէն յառաջ անդուլա լրագրի պատմոն կը վարկին պաբեքէնքեր, ժամանակագրութիւններ կամ չէշտոպաբաններ, որք ի թիւս ձեռնագրոց նախնեաց կը տեսնուին։

(2) Հայկեան Մաթենագարան (եր. 145) Ազգաբգէն ի Կալկութիա հրատարակել կը դնէ, չենք գիտեր ինչ պատմուա։ Նոյնպէս երկու տարի կետնք կու տայ Աղգաբարին, փոխանակ երեք տարւոյ։

(3) Հայկեան Մաթենագրութեան ի բաւն Ազգաբարոյ։

(4) Կը սիրենք այժմէն իսկ (թէեւ չատ կանուխ) յորդորել ազգային խմբագիրներուն ու գրագէտներուն՝ որ 1894ի Մայիս 20ին կատարած՝ հայ գրականութեան գլխաւոր մէկ կէտին՝ հայ լրագրութեան հարիւրամեայ տեսակար Յոբելեանին։

(5) Մանկավարժ ոց, Թ. 1, 1887։ Մանկավարժականին կը տեղեկանանք որ Կոստ. Պոլիս Աիժ. Մկրտեան Հօր քով կը գտնուի Աղգաբարի երեք ամբողջ տարիներն ի միասին կազմուած։

(6) Տէրեէբրոնեան երեք հատորներուն վրայ, զոր առջեւնիս ունինք, ինչպէս նաև Հայկեան Մաթենագրութեան մէջ չի տեսնուիր յօրինողին անունը. բայց ի «Յուշակի գրոց ազգագրելոց ի Մխիթ. Միաբանութենէ», Վիեննա. 1869, Հ. Ինճիճեան յօրինող կը նշանակուի։

(7) Հայկեան Մաթենագրան կը սխալի անդ, երբ կը դնէ երեքտա։

(8) Հայկեան Մաթենագրան անդ, կ՝ըսէ թէ Տէրեէբրոնեանը 17 տարի տեւած է, անշուշտ չհամեմելով Դպրոյ բնեագրեանին հետ, որ նոյնպէս Վիեննոյի կը հրատարակուէր և տեւեց մինչեւ 1817, և կամ եղեալ բնագրեանին հետ, որ իբր շարունակութիւն Տէրեէբրոնեան տեւեց մինչեւ 1820։

(9) Պապռնեան Հայերէն Դպրոցեան կը դնէ 1803։ իսկ Հ յակա Մաթենագրութեան՝ 1800։ Արդեօք ուղղուած է, թէ Տէրեէբրոնեան հետ միացուած։

կոպոս Աբգարեանց և Մատէոսեանոս Յովհաննէս Գալամքերեան (5)։

2. ՏԱՐԵԳՐՈՒԹԻՒՆ

Տարեթերթ, Վիէննայի, 1800 — 1802։ Խմբ. Հ. Դանիէլ Վ. Ինճիճեան (6)։ Տպ. Ս. Ղազարու

Ազգաբարին ձախիը լսելէն չորս տարի ետքը Վիէննոյի Մխիթարեան Միաբանութիւնը ձեռնարկեց այս աչխատասիրութեան, զոր կրնանք անյատկապես լրջիւ անուանել, Ինչու որ բովանդակութեան և պաշտօնին կողմանէ լրագրոյ պաշտօն կը վարէր և նոյն վաճառի կը ծառայէր, սա տարբերութեամբ միայն՝ որ փոխանակ կարճ չըրջանի մը մէջ հրատարակուելու, իբր տարեգիր տարւոյն վերջը կը հրատարակուէր, և նոյն տարւոյն մէջ հանդիպած երեւելի քաղաքական, պատերազմական, եկեղեցական և գիտական դիպաց մանրամասն տեղեկութիւնները կը ծանօթացնէր։ Տարեթերթն դիրքն է փոքր ութածալ, տպագրութիւնն ու թուղթն ըստ ժամանակին մաքուր, լուսն աչխարհաբար (7)։ Ա. Հատորինն որ 1800 ին հրատարակեցաւ, 1799 ի դէպքերը կը պատմէ, և այնպէս կը շարունակուի մինչեւ 1802, և որչափ գիտենք՝ ա՛լ 1803ին լոյս չտեսաւ (8)։ Տէրեէբրոնեան իւր բովանդակութեան կողմանէ կը չրջէր ընդ բնաւ աչխարհ, և ամեն տերութեանց, գիտնական գիւտերու հալին տեղեկութիւն կուտար, կրնայ ըսուիլ՝ որ լրագրութեան մանկութեան հասակին այս պատկերը չատ չատ յառաջադիմութեան բոլքոնները յիշքան կը ցուցնէր։ Բանասիրօրէն նըկատելով՝ Տէրեէբրոնեանը մեր առջեւ կը դնէ ժամանակին աչխարհիկ լրագուն, Ցառաջ բերինք քանի մը հատուած.

«Դանք հիմա ծեծին վրա. երբոր
«նեղսոնը ապէկ մը աւրեց թշնամուն
«նաւերը, խապար խրկեց ցամաքը ճեն-
«կէ գադրելու համար. զերեմ խնկիլ-
«զին առջի նեկերը մոնկովը զարնել էր,
«չէը ուզեր որ տանկմառքային գա-
«ձեալ ծեծկրկելով իր նաւերը սանսէ.
«հերիք սեպեց անդատար ընել որ թո-
«զու զինքը առաջ երթալու, առանկով
«սանքի զօտով մի[illegible]քէ ընել տը-
«վալ 8 սահաթլեան համար. երեքեսն
«օրը 2½ սահաթ տակա երկինցուքին
«միւթաբէքեն. ևալն։

«Բնաբանութեան միւթալիա մէկ
«քանի հրաչալի բան կը պատմվին,
«որ հոս դնենք։ Ապրիլի 8ին օսմէնտա
«ծովեզերեայ քաղաքը (ֆիլեմենկի մօ-
«տիկ) մէկ կենդանի մը ձիու նման ծո-
«վէ գուբս կելլայ ցամաքը. բարձր 8
«տոր և 5 բոլճ. պօչը երկան. մորթը
«ալաճա փէլենկ գազանի պէս. երկու
«պղտիկ թեւ ալ ունի. բայց սուր և
«կարծր չելենկի պէս. Թիւֆենկի պար-
«պերցին չիմաս սկրդիցաւ վար րնկաւ
«դնտակը. ասիկայ մոտ արտերուն մէջ
«խուժ մը գաւս ոչխարներու, չատը
«անոնցմէ կերաւ. 2 սահաթ ասանկ ղէն
«տալէն ու վախցընելէն ետեւ, զարհու-
«րելի ձայն հանելով կէնէ ծով դար-
«ձաւ. Ժողովուրդը վախցաւ, ասիկայ
«կէնէ կը դառնայ կերակուր դտնամ
«տէի. 30 հոգի կորիճներէն պահա-
«պան գրին. Հետեւեալ օրը նորէն ցա-
«մաքը եկաւ հոն. չատ աչխատեցան, էն
«տղը ականչին ետեւը վիրաւորեցին,
«և տուզախի մէջ ձգեցին. որ առա-
«ջուցմէ խուռմիչ ըսերէին. ան առեն
«գիտունները կանչեցին, տեսան որ
«կենդանիներուն սրան գնելու է. զե-
«բէմ գիտցած կենդանիներուն հիչ մէ-
«կուն չըըմանիր»։ (Տարեթ. 1801)

Յ. ԵՂՍԱՆԱՆ ԲԻՒԶԱՆԴԵԱՆ, ԲԱԶՄՈՎԷՊ

Տարեթերթ, Վիէննայի, 1803—1820։ Խմբ. Հ. Դանիէլ Վ. Ինճիճեան, Տպ. Ս. Ղազարու

Եղեալ Բիւզանդեան դիրքովին ու տըպագրութեամբն ըստ ամենայնի նման Տէրեէբրոնեան, 1803ին՝(9) սկսաւ հրատարակուիլ ամէն տարւոյ սկիզբն, աչխատասիրութեամբ Հ. Ինճիճեան անխոնջ դրասիրի, և տեւեց մինչեւ 1820։ Ա-սիկայ 1815 են ետեւ, ինչպէս նոյն տարւոյն Հատորիկը կը զեկուցանէ, Աբրարունեաց ազգասէր ընկերութեան ծախսիւքը կը տպուէր։ Այս ընկերու-

(9) Պապռնեան Հայերէն Դպրոցեան կը դնէ 1803։ իսկ Հ յակա Մաթենագրութեան՝ 1800։ Արդեօք ուղղուած է, թէ Տէրեէբրոնեան հետ միացուած։

թիւնն 1812ին հաստատուած էր Կ. Պոլիս, որուն վախճանն էր. ազգին մէջ գրականութեան օգի զարթուցանել՝ ոչ միայն նախնեաց մատենագրութիւնն է լոյս ընծայելով, այլ և ազգին օգտակար գրոց հրատարակման ձեռնտու ըլլալով։

Եղեալ Բիւզանդեանին բովանդակութիւնն էը։ Ա. Նոր տպչիներ ընթերցող կ՝առնուէր։ Բ. Դասախոսին օրերեսոյն փոխոխութեանց, յորում ամսոց իւրաքանչիւր օրերու օդն և այլ բնական երեւոյթներըը կը գուշակուէր։ Գ. Պատմութիւն օրերեսոյնաց, բժշկական և բնական, նոյն ճեղերու վրայ այլ և այլ տեղեկութիւններ։ Դ. Ջեռուցան ասանց, գիտնական հատուածներ, մերթ ընդ մերթ նաեւ քաղաքական անցքեր ու դէպքեր ժամանակագրական ոճով կը պատմէր։ Ամենք են եղանակին բովանդակութիւնն՝ երբեմն առատ երբեմն նուազ։ Իւր ըստ բաւականի երկայն կեանքը կը վկայէ, թէ օրչափ ալ բարերար ընկերութեան մեծապետ ձեռացը պարտական ըլլայ, սակայն ազգին մէջ ալ համակրութիւն չհասած էր, եւ ատոր պիտի նկատենք թող ընտրութիւնն արժանի է գովութեան։

Ա յս աչխատասիրութիւնն՝ եթէ չի կարենանք ըստ ձեւոյն և այլ պահանջից լրջիւ անուանել, գէթ բովանդակութեան կողմանէ կրնանք ազգային լրագրաց կարգն ընդունիլ. Լեզուն ժամանակին աչխարհաբարն է, բայց չատ աւելի ընտիր քան զԱղդու Տէրեէբրոնեան, մանաւանդ վերջի տարիներն։ Նաեւ ատ անդ գրաբար հատուածներ ալ կ՝երեւան։ Աւասիկ քանի մը տող.

«Որչափ ապէկ սեպենք ստանպօլին
«օդը ու ջուրը, բայց յատուկ ստան-
«պօլցին երկան չապրիր. հասարակօրէն
«60 տարին կը հասնի. քիչ կայ 70 ը
«անցնող, աւելի քիչ 30 ը անցնող. Ձմե-
«ռը բէօհլերի կրակի սառնիկ գործա-
«ծութիւնը ու եոթը բաց գալէը ի-
«րենց չատին կը բերէ նեվագնի ու էջ-
«ուածներու զանազան ցաւեր. Բարնի-
«քի չափազանց չաճախութիւնը նաեւ
«վնասակար առէներ երթալը. իրենց
«բերել կուտայ թուլութեան ու տա-
«բութեան զանազան ցաւեր, ու կավ-
«րեն ան չահը՝ որ չափաւոր գործա-
«ծութիւնը բարնիքը պիտոյ բերէր։»

(Եղեալ Բիւզանդեան, 1808։
Հ. Գ. Գ

ԱԶԳ. Ուսումնական Խորհրդեն վրկայեալ երիտասարդ ուսուցիչ մը պատրաստ է հայերէնի, ֆրանսերէնի և անգլիերէնի դասեր տալ թէ՛ ատա և թէ՛ ի գաւառս, ազգային վարժարանաց կամ մասնաւոր տանց մէջ։ Փափաքողը պարտին դիմել Աբեւելեան խըմբագրատունը։ 1—5

922

ԱՆԴԱՐԶԱԿ ԹՈՒՐՔԱՆԱԹԻՒՆ

Երկու Հատոր

Բաղկացեալ 800 երեսներէ

Հանդերձ նշանակաց (ըլեուստրիւմ) 23 պլանշներով

ՀԵՂԻՆԱԿ

ՍԻՄՕՆ ՄԻՒԶԱՖԻՐԼԻԵՆՑ

Հռչակաւոր Թուրան հանգուցեալ Սիմոն Էֆ. Միւզաֆիրլեանի սոյն գաւազիրքը կը պարունակէ ընդարձակ Թուրանութեան մը վերաբերեալ ամէն գործոց ութիւններէն պատ նաեւ բոլոր ազգաց չափերուն և կշռներուն բաղդատակ ցանկերն, անատիս և տոկոսաւոր հաշուենիշերը, նշանակաց ամառակներ, երկրաչափական գործնական մը, տեսակարար ծանրութեանց ուիւսակներ և այս ամենուն վրայ գործնական հազուագիւտ խնդիրներ, այնպէս որ չը կայ թուաբանական խնդիր մը որ մարդ չը գտնէ այս թուրանութեան մէջ։

Սոյն Թուրանութիւնն, որ իւր ծոր, բազմազան ընտիր պարտ նախութեամբը, ազնիւ տպագրութեամբն ու լաւագոյն թղթովը կը մրցի ներսոյսին բոլոր նմանօրինակ հրատարակութեանց հետ մինչեւ ցարդ 16 Փրանքի կը վաճառուի, այժմ մեր Գրբրատան կողմէ ի վաճառ հանուած է երկու հատորը քան գահեկանի։ Երկրորդ հատորն առանձին 7 գահեկան։

Գ. ՊԱՂՏԱՏԼԵԱՆ

Կ. Պոլիս, Ակոբեան խան թիւ 13

918 2—10

ԲՍԱՎԻԲ ՏՐ ՄՈՆԹՐԻՒՆ

ԲԱՐԻՍ ՖԱՆԹԱԼԱՐԸ

ԱՆՀԱՏՈՐ

ԼՈՒԻ ԳԱՏՏԸՆ

Թարգմանիչ Հրատարակիչ

Տ. ԹՕԼԱՍԵԱՆ Կ. ՊԻՊԼՐԵԱՆ

ԼՕՄԱԿԱՆ ԽԱՆԹՈՒՆԻ Թարգմանիչ Թօլասեան էֆէնտիի դիւրահասկանալի գրիչը ծանօթ է ընթերցողաց. այն վէպին հրատարակութիւնն ամենզանազան՝ Թօլասեան էֆէնտիի ԲԱՐԻՍ ՖԱՆԹԱԼԱՐԸ անուն հետաքրքրաշարժ և հրաշանման վէպին Թարգմանութիւնը ձեռնարկած է, Հրատարակիչ Պիպէրեան էֆէնտի մեծ գոհունակութեամբ սոյն վէպն հրատարակել որոշած է։ Աւելորդ է ըսել թէ ընթերցասէր հասարակութիւնն անուշտ պիտի քաջալերէ մեր հրատարակիչն որպէս յանցնելուն, որոյ նպատակն է խիստ քիչ չահով ժողովրդեան սոյն տեսակ բարոյական գրքեր կարդացնել։

Բաժանորդագրութեան պայմանք անփոփոխ են։ Բաժանորդագրութեան ամիսը 5 գահեկանոց պիտի ուտնայ 16 Փռանք։ Ամբողջ գործը 4 հատորէ պիտի բաղկանայ։

Բաժանորդ գրուելու ուզողներ կրնան դիմել գործոյս հրատարակչին, Ջրամեջառ Պօղոս և Ծախը ապտիկ և կամ լրագրավաճառաց։

Հրատարակեալ առաջին թիւը։

Իսկ ԼՕՄԱԿԱՆ ԽԱՆԹՈՒՆԻ վեց հատորն կը վաճառի ի հայ գրավաճառս՝ 60 դահեկան։

917 2—5

ԱՒՍՏՐԻՈՅ ԱԶԳԱՅԻՆ 5% ՓՈԽԱՌՈՒԿՓԻՒՆ 1860ի

ՎՃԱՐԱ

ՏՕՖԻՈՐ ՎԱՀԻՐԵԱՆ
ՁԵՒԱԿԵՐՊ ՓԵՓՈՐՄԱՆ

Տօֆիոր Վահիրեան ձեւակերպ փորձառու տարազներ, ինչպէս նաեւ ժամանակակից ոճով հագուստներ կը կարէ, կը կարկատէ, կը յարդարէ, կը լայնացնէ եւ կը նորոգէ։ Ընդունելութիւն՝ առաւօտեան ժամը 9-էն մինչեւ երեկոյեան 7։ Հասցէ՝ Ալեքսանդրեան փողոց, թիւ 168, առաջին յարկ, Պուլոն, Եգիպտոս։

Նախատեսուած վերատեսութիւնը կը կատարուի Հոկտեմբեր 3-ին, ժամը 7-ին։

ՏԱՏՈՒՑՈՒԹԻՒՆ

Ստացած ենք հետեւեալ նամակը.

Պարոն Խմբագիր,

Խնդրեմ ձեր թերթի էջերուն մէջ տեղ տալ հետեւեալ տողերուն, որպէսզի ամբողջ աշխարհ տեղեակ դառնայ, թէ ինչ անարդարութեան ենթարկուեցանք մենք Ամերիկայի մէջ։

Ես ամուսնացած եմ Ամերիկացի մը հետ, որ ինձմէ բաժնուելով՝ ինձ կը թողու երկու անչափահաս զաւակներով։ Ես ստիպուած եղայ աշխատանքի երթալ, որպէսզի կարենամ զանոնք պահել։ Ամուսինս, որ ինձմէ բաժնուելէ ետք ամուսնացած է ուրիշ կնոջ մը հետ, ինձմէ կը պահանջէ, որ զաւակները իրեն յանձնեմ, որպէսզի անոնք ալ իր նոր կնոջ հետ ապրին։ Ես չեմ ուզեր զաւակներս զրկել մօրենական գորովէն, եւ ուրիշ ոչ մէկ պատճառով, բացի այն, որ ամուսինս ինծի ոչ մէկ ապրուստ կու տայ։ Ան ինծի կը սպառնայ, որ եթէ զաւակները չյանձնեմ իրեն, ինձ դատի պիտի տայ։

Ցաւով կը հաստատեմ, որ Ամերիկայի մէջ ալ կան դատարաններ, որոնք կը կայանան հարուստներու օգտին, եւ որոնք ոչ մէկ կերպով կը հոգան աղքատներու իրաւունքներուն համար։

Ես կը խնդրեմ ձեզմէ, որ ինծի տրամադրէք ձեր թերթի սիւնակները, որպէսզի ամբողջ աշխարհ տեղեակ դառնայ, թէ ինչ անարդարութեան կ՚ենթարկուին Ամերիկայի մէջ աղքատ մայրերը։

Յարգանքներով՝
Մ. Ֆ.

Նոյեմբեր 31, 1887

Ընդունեցանք նաեւ հետեւեալ նամակը.

Պարոն Խմբագիր,

Ձեր թերթի 873 թիւ 3-3

8 Հոկտեմբեր 1887

Ես կը հաստատեմ Մ. Ֆ.-ի նամակին ճշդութիւնը։ Ես ինքս ականատես եղայ այդ անարդարութեան։ Ես ինքս ալ ամերիկացի մը հետ ամուսնացած եմ, որ ինձմէ բաժնուելով՝ ինձ կը թողու երկու զաւակներով։ Ես ալ ստիպուած եղայ աշխատանքի երթալ, որպէսզի կարենամ զանոնք պահել։ Ամուսինս, որ ինձմէ բաժնուելէ ետք ամուսնացած է ուրիշ կնոջ մը հետ, ինձմէ կը պահանջէ, որ զաւակները իրեն յանձնեմ, որպէսզի անոնք ալ իր նոր կնոջ հետ ապրին։ Ես չեմ ուզեր զաւակներս զրկել մօրենական գորովէն, եւ ուրիշ ոչ մէկ պատճառով, բացի այն, որ ամուսինս ինծի ոչ մէկ ապրուստ կու տայ։ Ան ինծի կը սպառնայ, որ եթէ զաւակները չյանձնեմ իրեն, ինձ դատի պիտի տայ։

Ցաւով կը հաստատեմ, որ Ամերիկայի մէջ ալ կան դատարաններ, որոնք կը կայանան հարուստներու օգտին, եւ որոնք ոչ մէկ կերպով կը հոգան աղքատներու իրաւունքներուն համար։

Ես կը խնդրեմ ձեզմէ, որ ինծի տրամադրէք ձեր թերթի սիւնակները, որպէսզի ամբողջ աշխարհ տեղեակ դառնայ, թէ ինչ անարդարութեան կ՚ենթարկուին Ամերիկայի մէջ աղքատ մայրերը։

Յարգանքներով՝
Մ. Ֆ.

Նոյեմբեր 31, 1887

Ընդունեցանք նաեւ հետեւեալ նամակը.

Պարոն Խմբագիր,

Ձեր թերթի 873 թիւ 3-3

8 Հոկտեմբեր 1887

Ես կը հաստատեմ Մ. Ֆ.-ի նամակին ճշդութիւնը։ Ես ինքս ականատես եղայ այդ անարդարութեան։ Ես ինքս ալ ամերիկացի մը հետ ամուսնացած եմ, որ ինձմէ բաժնուելով՝ ինձ կը թողու երկու զաւակներով։ Ես ալ ստիպուած եղայ աշխատանքի երթալ, որպէսզի կարենամ զանոնք պահել։ Ամուսինս, որ ինձմէ բաժնուելէ ետք ամուսնացած է ուրիշ կնոջ մը հետ, ինձմէ կը պահանջէ, որ զաւակները իրեն յանձնեմ, որպէսզի անոնք ալ իր նոր կնոջ հետ ապրին։ Ես չեմ ուզեր զաւակներս զրկել մօրենական գորովէն, եւ ուրիշ ոչ մէկ պատճառով, բացի այն, որ ամուսինս ինծի ոչ մէկ ապրուստ կու տայ։ Ան ինծի կը սպառնայ, որ եթէ զաւակները չյանձնեմ իրեն, ինձ դատի պիտի տայ։

Ցաւով կը հաստատեմ, որ Ամերիկայի մէջ ալ կան դատարաններ, որոնք կը կայանան հարուստներու օգտին, եւ որոնք ոչ մէկ կերպով կը հոգան աղքատներու իրաւունքներուն համար։

Ես կը խնդրեմ ձեզմէ, որ ինծի տրամադրէք ձեր թերթի սիւնակները, որպէսզի ամբողջ աշխարհ տեղեակ դառնայ, թէ ինչ անարդարութեան կ՚ենթարկուին Ամերիկայի մէջ աղքատ մայրերը։

Յարգանքներով՝
Մ. Ֆ.

Նոյեմբեր 31, 1887

ՏՈՒՏՎՍՏՈՒՆ

— —

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

— —